

6. ร่างพระราชบัญญัติกัญชา กัญชง พ.ศ.

นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ ผู้เสนอ
(ประธานวินิจฉัยเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกัญชา กัญชง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยกัญชา และกัญชง

เหตุผล

โดยที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดไม่ได้กำหนดให้กัญชาเป็นยาเสพติดให้โทษ ซึ่งเปิดโอกาสให้มีการนำกัญชา กัญชงมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ การวิจัย และนำมาใช้ในอุตสาหกรรมอื่น แต่ก็ยังมีข้อจำกัดบางประการที่ส่งผลกระทบต่อโอกาสในการนำไปใช้ในการดูแลสุขภาพ การป้องกัน บำบัดโรค รักษาผู้ป่วย การศึกษาวิจัยหรือการพัฒนานวัตกรรม ฉะนั้น เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิในการดูแลสุขภาพของตน และส่งเสริมให้มีการใช้ประโยชน์จากกัญชา กัญชง ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในด้านการพัฒนาภูมิปัญญาทางการแพทย์แผนไทย ตลอดจนองค์ความรู้ทางการแพทย์แผนปัจจุบัน และอุตสาหกรรมอื่น ๆ จึงควรสนับสนุนการนำกัญชา กัญชง มาใช้ในการศึกษาวิจัย การใช้ประโยชน์ในทางการแพทย์ สุขภาพ การใช้ตามวิถีชีวิตชุมชน ตลอดจนเปิดโอกาสให้มีการผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีการบริโภคกัญชา กัญชงอย่างเหมาะสม ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค สมควรกำหนดมาตรการกำกับดูแล ควบคุมการขาย การโฆษณาและการบริโภคกัญชา กัญชง เพื่อคุ้มครองสุขภาพของบุคคล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
กัญชา กัญชง
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยกัญชา กัญชง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง
มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อ
กำหนดมาตรการกำกับดูแลการผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย หรือมีไว้ในครอบครอง กัญชา กัญชงเพื่อให้เกิดประโยชน์
ทางเศรษฐกิจของประชาชนมากที่สุด และเพื่อคุ้มครองสุขภาพของบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีและบุคคลกลุ่ม
เสี่ยงอื่น จากการบริโภคกัญชา กัญชง ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกัญชา กัญชง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น

ไป

มาตรา ๓ ให้กัญชา กัญชง ที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ไม่ถือเป็นยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือประมวลกฎหมายยาเสพติด

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“กัญชา” หมายความว่า พืชในสกุล Cannabis และวัตถุหรือสารต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพืชกัญชา เช่น ยาง น้ำมัน

“กัญชง” หมายความว่า พืชในสกุล Cannabis และวัตถุหรือสารต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพืชกัญชงเช่น ยาง น้ำมัน และมีสารเตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol, THC) ไม่เกินปริมาณตามที่ คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“สารสกัด” หมายความว่า สารที่ได้จากกระบวนการสกัดทุกส่วนของกัญชา หรือกัญชง

“ผลิต” หมายความว่า เพาะ ปลูก ทำ ผสม ปูรง แปรรูป สภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทาง วิทยาศาสตร์ และให้หมายความรวมถึงการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุด้วยเพื่อขาย ไม่รวมการแปรรูปอย่างง่าย

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า หรือให้โดยมีสิ่งตอบแทนหรือผลประโยชน์อย่างอื่น และให้หมายความรวมถึงการมิไว้เพื่อขาย

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“บริโภค” หมายความว่า กิน เคี้ยว ต้ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ หรือใน รูปลักษณะใด ๆ

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งเลขาธิการ คณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย สำหรับการอนุญาตให้ผลิต และการนำเข้าหรือส่งออก ขาย หรือการ โฆษณากัญชา กัญชง

“ผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย สำหรับการ จัดตั้งเพื่อใช้ประโยชน์จากกัญชา กัญชงในครัวเรือน ในกรุงเทพมหานคร

(๒) นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย สำหรับการจัดตั้งเพื่อใช้ประโยชน์จากกัญชา กัญชงในครัวเรือน ในส่วนภูมิภาค

“การใช้ประโยชน์จากกัญชา กัญชงในครัวเรือน” หมายความว่า การเพาะ ปลูก เพื่อการบริโภค ส่วนบุคคล เพื่อดูแลสุขภาพของตนเองและครอบครัวที่อาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยเดียวกัน ทั้งนี้ ไม่เกินปริมาณที่ กำหนดในกฎกระทรวง

“กระบวนการพิจารณาอนุญาต” หมายความว่า การพิจารณาคำขอ การตรวจสอบความถูกต้อง ของเอกสาร การประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสอบสถานที่ผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย หรือ การตรวจสอบ เพื่อออกใบอนุญาต หรือใบรับผิดชอบ ตลอดจนการพิจารณาใด ๆ เกี่ยวกับกัญชา กัญชง

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต ให้หมายความรวมถึงผู้แทนนิติบุคคลหรือผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต

“ผู้จดทะเบียน” หมายความว่า ผู้ได้รับใบรับจดทะเบียนเพื่อใช้ประโยชน์จากกัญชา กัญชงในครัวเรือนตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกัญชา กัญชง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ได้ให้บริการ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น รวมทั้งออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับกัญชา กัญชง ดังต่อไปนี้

- (๑) หน้าที่ผู้รับอนุญาต ผู้รับจดทะเบียน ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการโฆษณา
- (๓) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในกระบวนการพิจารณาอนุญาต รวมทั้งอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุด และค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอ
- (๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขึ้นบัญชี อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุด และค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๕) ออกประกาศตามมาตรา ๑๖

(๖) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมถึงการอื่นใดที่เกี่ยวกับกัญชา กัญชงตามพระราชบัญญัติ

๕๕

มาตรา ๗ การดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพร ยา อาหาร เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนและสาธารณสุขโดยใช้กัญชา กัญชงเป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปของผู้ผลิตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยไม่ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒
คณะกรรมการกัญชา กัญชง

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกัญชา กัญชง” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมสุขภาพจิต อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นายกแพทย์สภา นายกสภาการแพทย์แผนไทย และนายกสภาเภสัชกรรม และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ในจำนวนนี้ ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าสามคน

ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าว หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะเหตุบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพอื่น

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการ มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและมาตรการการส่งเสริม วิจัย พัฒนา การใช้กัญชา กัญชง ทั้งในด้านการแพทย์ อุตสาหกรรม และประโยชน์อื่น ๆ

(๒) ให้ความเห็น คำแนะนำ หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรี หรือผู้อนุญาตในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ประกาศกำหนดสารเตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol, THC) ในกัญชง ตามมาตรา ๔

(๕) ติดตามประเมินผลการดำเนินการตามนโยบายตาม (๑)

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ คณะกรรมการอาจมีมติให้เชิญหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณา หรือผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับกัญชา กัญชง หรืออื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งคราวในฐานะกรรมการด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับเชิญและมาประชุมมีฐานะเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่งสำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น

ประกาศตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๓

การขออนุญาตและการอนุญาต

มาตรา ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะผลิต นำเข้า ส่งออก หรือขาย ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต การนำเข้าหรือส่งออกตามวรรคหนึ่งในแต่ละครั้ง ต้องได้รับใบอนุญาตทุกครั้งที่น่าเข้าหรือส่งออกจากผู้อนุญาตด้วย

การขออนุญาต คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต การออกใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การแก้ไขรายการในใบอนุญาต ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง และหน้าที่ของผู้รับอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้ใดประกอบกิจการภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วให้ถือว่าผู้นั้นประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต เว้นแต่จะได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยแสดงเหตุที่ไม่สามารถยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในกำหนดและผู้อนุญาตเห็นสมควรให้ต่ออายุใบอนุญาตได้

มาตรา ๑๖ บทบัญญัติมาตรา ๑๕ ไม่ใช้บังคับแก่ การขาย ส่วนของกัญชา กัญชง สารสกัด หรือกากจากการสกัด ตามที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ กำหนดให้ใบอนุญาตมีอายุ ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตปลูก	มีอายุ ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาต
(๒) ใบอนุญาตผลิต (สกัด)	มีอายุ ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาต
(๓) ใบอนุญาตนำเข้า ส่งออก	มีอายุ ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาต
(๔) ใบอนุญาตจำหน่าย	มีอายุ ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาต

หมวด ๔

การจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนการใช้ประโยชน์จากกัญชา กัญชงในครัวเรือน

มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะเพาะ ปลูก เพื่อใช้ประโยชน์จากกัญชา กัญชงในครัวเรือน ต้องจดทะเบียน
ต่อผู้รับจดทะเบียน และเมื่อผู้รับจดทะเบียนออกใบรับจดทะเบียนให้แล้ว จึงจะดำเนินการนั้นได้

การขอจดทะเบียน คุณสมบัติของผู้ขอจดทะเบียน การออกใบรับจดทะเบียน การออกใบแทนใบรับจดทะเบียน การ
ต่ออายุใบรับจดทะเบียน การแก้ไขรายการในใบรับจดทะเบียน ตามวรรคหนึ่ง และหน้าที่ของผู้จดทะเบียน ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้จดทะเบียนต้องเพาะ ปลูก กัญชา กัญชงตามที่ได้จดทะเบียนไว้

ผู้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดดำเนินการภายหลังที่ใบรับจดทะเบียนสิ้นอายุแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้น
ดำเนินการโดยไม่ได้รับการจดทะเบียน เว้นแต่จะได้ยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบรับ
จดทะเบียนสิ้นอายุ โดยแสดงเหตุที่ไม่สามารถยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดทะเบียนภายในกำหนดและผู้รับจดทะเบียนเห็นสมควรให้
ต่ออายุใบรับจดทะเบียนได้

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ วรรคสาม หรือวรรคสี่ หรือไม่ปฏิบัติ
ตามกฎกระทรวง หรือประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๑) ให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำ
ที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้

มาตรา ๒๐ กำหนดให้ใบรับจดทะเบียนมีอายุ ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่รับจดทะเบียน

หมวด ๕

กระบวนการพิจารณาอนุญาต

มาตรา ๒๑ ในกระบวนการพิจารณาอนุญาต ให้เจ้าหน้าที่ บุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน
ดังต่อไปนี้ ทำหน้าที่ประเมิน ตรวจสอบ และพิจารณาอนุญาต

(๑) เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อนุญาต

(๒) ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและ
ต่างประเทศ ที่ได้รับการขึ้นบัญชีจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และได้รับมอบหมายจากผู้อนุญาตให้
ทำหน้าที่ดังกล่าว

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในกระบวนการพิจารณาอนุญาต ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นบัญชีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ ในประกาศต้องกำหนดคุณสมบัติ มาตรฐาน และการดำเนินงานของบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าว

(๒) ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยจะจัดเก็บได้ต้องไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๓) ประเภทและค่าใช้จ่ายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจตามหน้าที่และอำนาจ หรือหน่วยงานของผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย แล้วแต่กรณี จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาต โดยจะจัดเก็บได้ต้องไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ เงินค่าธรรมเนียมตาม (๘) (๙) (๑๐) ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ที่จัดเก็บได้ให้ตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจตามหน้าที่และอำนาจ หรือหน่วยงานของผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๔ การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน การจ่ายเงิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๖

การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง

มาตรา ๒๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตว่ากล่าวตักเตือน หรือผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามสมควรแก่กรณี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง กำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๒๖ ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ได้

ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ หรือขอใบจดแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ได้ จนกว่าจะพ้นสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่นิติบุคคลถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับ กับกรรมการผู้จัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ผู้จัดแจ้งผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับจัดแจ้งว่ากล่าวตักเตือน สั่งให้ทำลาย หรือเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง ตามสมควรแก่กรณี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้ถูกเพิกถอนใบรับจัดแจ้งจะขอใบรับจัดแจ้งหรือใบอนุญาตอื่นตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง

หมวด ๗

การโฆษณา

มาตรา ๒๘ ห้ามผู้ใดโฆษณาเว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตโฆษณาตามวรรคหนึ่ง การออกใบอนุญาต และเงื่อนไขในการโฆษณาตามใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ผู้อนุญาตอาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะในการโฆษณาและจำกัดการใช้สื่อโฆษณาก็ได้

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนประกาศคณะกรรมการตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้โฆษณาดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา
- (๒) ห้ามใช้ข้อความหรือวิธีการบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา
- (๓) ระงับการโฆษณา

คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตจะสั่งให้โฆษณาเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องด้วยก็ได้ โดยให้ผู้โฆษณารับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

มาตรา ๓๐ บทบัญญัติมาตรา ๒๘ ไม่ใช้บังคับแก่การโฆษณาส่วนของกัญชา กัญชง สารสกัด หรือกากจากการสกัด ตามที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๘

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ส่งออก สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บกัญชา กัญชง ในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกกัญชา กัญชง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเท่าที่จำเป็นตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ส่งออก สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บกักกัญชา กัญชง ในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกกัญชา กัญชง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเท่าที่จำเป็นตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำกัญชา กัญชง ในปริมาณพอสมควรไปเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจ ค้น ยึด หรืออายัดกัญชา กัญชง เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกัญชา กัญชง ดังกล่าวซึ่งสงสัยหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย หรือมีไว้ในครอบครองกัญชา กัญชง อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า หากเป็นข้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน ทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

มาตรา ๓๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

การอุทธรณ์

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้อนุญาตหรือผู้รับจดแจ้งไม่ออกใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง ผู้ขออนุญาต หรือผู้จดแจ้ง หรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ขอต่ออายุใบรับจดแจ้ง มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง การไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุดในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้งของรัฐมนตรี เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตหรือรับจดแจ้ง แล้วแต่กรณี ไปพลางก่อนได้

มาตรา ๓๕ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง

มาตรา ๓๖ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๔ หรือ มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดครยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดครยะเวลาดังกล่าว

หมวด ๑๐

การคุ้มครองบุคคลซึ่งอาจได้รับอันตรายจากการบริโภคกัญชา กัญชง
และการป้องกันการใช้ในทางที่ผิด

มาตรา ๓๗ ห้ามผู้รับอนุญาตขายกัญชา กัญชง เพื่อการนำไปบริโภค แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปี

(๒) สตรีมีครรภ์

(๓) สตรีให้นมบุตร

(๔) บุคคลอื่นใดตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ให้ผู้รับอนุญาตขายมีหน้าที่ติดประกาศหรือแจ้ง ณ สถานที่ขาย ให้ทราบถึงข้อห้ามขายแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช่บังคับแก่การขายโดยผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ที่สั่งจ่ายให้แก่คนไข้ของตน เพื่อประโยชน์ในการบำบัดรักษาโรค

หมวด ๑๑
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ วรรคสองผู้ใดนำเข้า ส่งออกในแต่ละครั้งโดยไม่ได้รับอนุญาตเฉพาะคราวในแต่ละครั้งนำเข้าหรือส่งออก ต้องระวางโทษปรับครั้งละไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การนำเข้ากัญชา กัญชง ให้กระทำได้เฉพาะกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย

(๒) เพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์หรือเพื่อประโยชน์ราชการ

มาตรา ๔๒ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คำรับยาที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่เพื่อใช้ในรูปแบบพิเศษสำหรับการเข้าถึงยาตามกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาต ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เฉพาะกัญชา พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งผลิตอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์สมุนไพรตามกฎหมายว่าด้วยผลิตภัณฑ์สมุนไพร

มาตรา ๔๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือประมวลกฎหมายยาเสพติด หรือแนวปฏิบัติที่คณะกรรมการตามกฎหมายดังกล่าวได้ให้ไว้ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ หรือจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ใบอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เฉพาะกัญชง (Hemp) ที่ออกตามกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาต ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เฉพาะกัญชง (Hemp) พ.ศ. ๒๕๖๓ และใบอนุญาต ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เฉพาะกัญชา

ที่ออกตามกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เฉพาะกัญชา พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ

มาตรา ๔๕ บรรดาคำใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด และยังอยู่ในระหว่างพิจารณาของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ถ้าคำขอดังกล่าวมีข้อความหรือเอกสารประกอบคำขอแตกต่างไปจากคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งแก้ไขเพิ่มเติมและส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตผลิต (ปลูก)	ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตผลิต (สกัด)	ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตนำเข้า	ฉบับละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตส่งออก	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตนำเข้า ส่งออกเฉพาะคราว	ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตจำหน่าย	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(๗) การต่ออายุใบอนุญาตเท่ากับกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตนั้น	
(๘) ค่าคำขออนุญาตหรือคำขออื่น ๆ	ค่าขอละ ๗,๐๐๐ บาท
(๙) ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ	รายละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) ค่าตรวจสถานประกอบการ	ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติกัญชา กัญชง
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติกัญชา กัญชง พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ประมวลกฎหมายยาเสพติดไม่ได้กำหนดให้กัญชาเป็นยาเสพติดให้โทษ ซึ่งเปิดโอกาสให้มีการนำกัญชา กัญชงมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ การวิจัย และนำมาใช้ในอุตสาหกรรมอื่น แต่ก็ยังมีข้อจำกัดบางประการที่ส่งผลกระทบต่อโอกาสในการนำไปใช้ในการดูแลสุขภาพ การป้องกัน บำบัดโรค รักษาผู้ป่วย การศึกษาวิจัยหรือการพัฒนานวัตกรรม ฉะนั้น เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิในการดูแลสุขภาพของตน และส่งเสริมให้มีการใช้ประโยชน์จากกัญชา กัญชง ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในด้านการพัฒนาภูมิปัญญาทางการแพทย์แผนไทย ตลอดจนองค์ความรู้ทางการแพทย์แผนปัจจุบัน และอุตสาหกรรมอื่น ๆ จึงควรสนับสนุนการนำกัญชา กัญชง มาใช้ในการศึกษาวิจัย การใช้ประโยชน์ในทางการแพทย์ สุขภาพ การใช้ตามวิถีชีวิตชุมชน ตลอดจนเปิดโอกาสให้มีการผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีการบริโภคกัญชา กัญชงอย่างเหมาะสม ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค สมควรกำหนดมาตรการกำกับดูแล ควบคุมการขาย การโฆษณาและการบริโภคกัญชา กัญชง เพื่อคุ้มครองสุขภาพของบุคคล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติกัญชา กัญชง พ.ศ. แบ่งออกเป็น ๑๑ หมวด จำนวน ๔๕ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ หมวด ๑ บทบัญญัติทั่วไป

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับกัญชา กัญชง (ร่างมาตรา ๖)

(๒) กำหนดให้การผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพร ยา อาหาร เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนและสาธารณสุขโดยใช้กัญชา กัญชง เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปของผู้ผลิตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (ร่างมาตรา ๗)

๒.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการกัญชา กัญชง

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกัญชา กัญชง” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๘)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการกัญชา กัญชง มีหน้าที่และอำนาจ เช่น กำหนดนโยบาย และมาตรการส่งเสริม วิจัย พัฒนา การใช้กัญชา กัญชง ทั้งในด้านการแพทย์ อุตสาหกรรม ให้ความเห็น คำแนะนำ หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรี หรือผู้อนุญาตในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และประกาศกำหนดสารเตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol) ในกัญชง เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๓ หมวด ๓ การขออนุญาตและการอนุญาต

(๑) กำหนดให้ผู้ประสงค์จะผลิต นำเข้า ส่งออก หรือขาย ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๔ หมวด ๔ การจัดแจ้งและการรับจัดแจ้งการใช้ประโยชน์จากกัญชา กัญชงในครัวเรือน

(๑) กำหนดให้ผู้ประสงค์จะเพาะ ปลูก ต้องจัดแจ้งต่อผู้รับจัดแจ้ง และเมื่อผู้รับจัดแจ้ง ออกใบรับจัดแจ้งให้แล้ว จึงจะดำเนินการได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๕ หมวด ๕ กระบวนการพิจารณาอนุญาต

(๑) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ บุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่ประเมิน ตรวจสอบ และพิจารณาอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๑)

(๒) กำหนดให้เงินค่าธรรมเนียมตาม (๘) (๙) (๑๐) ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่จัดเก็บได้ให้ตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๖ หมวด ๖ การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับจัดแจ้ง

(๑) กำหนดให้ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตว่ากล่าวตักเตือน หรือผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามสมควรแก่กรณี (ร่างมาตรา ๒๕)

(๒) กำหนดให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ได้ (ร่างมาตรา ๒๖)

(๓) กำหนดให้ผู้จัดแจ้งผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับจัดแจ้งว่ากล่าวตักเตือน สั่งให้ทำลาย หรือเพิกถอนใบรับจัดแจ้งตามสมควรแก่กรณี (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๗ หมวด ๗ การโฆษณา

- (๑) กำหนดห้ามผู้ใดโฆษณาเว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต (ร่างมาตรา ๒๘)
 (๒) กำหนดให้ในกรณีฝ่าฝืน ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้โฆษณาดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น แก้ไขข้อความ ห้ามใช้ข้อความ ระงับการโฆษณา เป็นต้น (ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๘ หมวด ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่

- (๑) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ เช่น เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ส่งออก สถานที่ขาย หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกกัญชา กัญชง เป็นต้น (ร่างมาตรา ๓๑)
 (๒) กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๓๒)

๒.๙ หมวด ๙ การอุทธรณ์

- (๑) กำหนดให้กรณีผู้อนุญาตหรือผู้รับจดแจ้งไม่ออกใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง ผู้ขออนุญาตหรือผู้จดแจ้ง มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง (ร่างมาตรา ๓๔)

- (๒) กำหนดให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้งมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับจดแจ้ง แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓๕)

- ๒.๑๐ หมวด ๑๐ การคุ้มครองบุคคลซึ่งอาจได้รับอันตรายจากการบริโภคกัญชา กัญชง และการป้องกันการใช้ในทางที่ผิด

- (๑) กำหนดห้ามผู้รับอนุญาตขายกัญชา กัญชง เพื่อการนำไปบริโภคแก่บุคคล เช่น ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปี สตรีมีครรภ์ สตรีให้นมบุตร เป็นต้น (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๑๑ หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ

- (๑) กำหนดให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๓๘)

- (๒) กำหนดให้ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท (ร่างมาตรา ๔๐)

๒.๑๒ กำหนดเกี่ยวกับเฉพาะกาล

- ๒.๑๓ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติ